

samorost

2-23

studentský časopis Lesnické školy v Písku

Téma čísla
Letní školní výprava do Skandinávie

Rozhovor s naší absolventkou
Kristýnou Ajchlerovou

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

půlrok se s půlrokem sešel a je tu další číslo našeho student-
ského časopisu. Nyní ale v novém kabátu, s novými vizemi, a
hlavně novou redakcí. Tímto bych chtěla Vás, studenty naší
školy, vyzvat, abyste se nebáli podělit se o své kreativní nápady
a tvorbu. Je mi také ctí pochlubit se Vám úspěchem našeho ča-
sopisu, a to konkrétně výhrou v soutěži o školní časopis roku v Ji-
hočeském kraji v kategorii „časopisy a noviny vydávané studenty
středních škol“. V neposlední řadě bych také chtěla poděkovat
paní učitelce Janě Kudlákové za dosavadní vedení Samorostu.

Doufám, že se Vám jak nová podoba časopisu, tak jeho obsah
budou líbit. Děkuji Vám všem, kteří Samorost čtete.

Lucie Kočí

OBSAH ČÍSLA

Úvodní slovo / Lucie Kočí	2
Obsah	2
Ze života školy	
Adapták / Vít Nedvěd	3
SOLD / Jaromír Beneš	3
Přespolní běh / Tomáš Mráz	4
Operace Polsko / Šimon Hudec	4
Slovinsko / Štěpán Bače	5
Téma čísla	
Letní školní výprava do Skandinávie / Jana Svobodová, Eliška Jirásková, Viktorie Vacířová	6
Rozhovor	
Rozhovor se studentkou FLD Kristýnou Ajchlerovou / Lucie Kočí	9
Různé	
Svatováclavské troubení / Jan Trepka	11
Ekologičtí aktivisté z Německa / Kristýna Makrlíková	12
Studentská tvorba	
Poezie Víta Nedvěda	13
Fotograf Jan Dolejš	14
Poslední stránka	
Podzimní neklid / Kristýna Makrlíková	16

ADAPTÁK *Vít Nedvěd*

Hned druhý pátek v září nás vzali učitelé na vrch Jarník a poté jsme měli možnost koupit si večeri. Následující den ráno se začalo se stmelovacími aktivitami, jako kresba map okolí školy nebo psaní dopisu svému staršímu já do čtvrtáku. Odpoledne jsme si také vyzkoušeli střelbu z luku a ze vzduchovky. Následně jsme si zahráli pár her, například přepravování celé třídy přes síť v tělocvičně nebo vybíjenou s gymnastickým míčem. Večer si na nás pan vychovatel Machart přichystal stavbu věží ze špejlí, po které následoval krátký neplánovaný koncert dvou kytaristů od nás ze školy. V neděli dopoledne jsme byli provedeni zajímavými místy kolem školy i přímo ve škole a odpoledne už bylo ve znamení volné zábavy.

SOLD *Jaromír Beneš*

Dne 19. 9. 2023 jsem se zúčastnil 19. ročníku Soutěže odborných lesnických dovedností (SOLD), která se konala v našem arboretu při příležitosti dne otevřených dveří. Soutěže se zúčastnilo sedm tříčlenných družstev z naší školy. Jedno družstvo bylo dívčí. Soutěžilo se v pěti praktických disciplínách: Rozborka motorové pily na čas (výměna řetězu) – Kombinovaný řez – Přesný řez – Hod polem – Kácení na cíl (vyříznutí zářezu).

Po zahájení soutěže se každé družstvo rozešlo k jedné z pěti disciplín, u kterých se všechna družstva musela vystřídat. Díky většímu počtu družstev, než byl počet disciplín, musela dvě družstva vždy čekat. Po splnění všech disciplín se sečetly body a byli vyhlášeni vítězové. Těmi se stali Jaromír Beneš, Jan Stibor a Miroslav Mašek ze 3. C.

PŘESPOLNÍ BĚH *Tomáš Mráz*

Dne 19. 9. 2023 se uskutečnil přespolní běh v Píseckých horách, konkrétně u penzionu U Malířských. Do soutěže se zapojilo několik základních, ale i středních škol v různých kategoriích a z různých tříd. Naši lesáci se zde také zúčastnili a nedopadli vůbec špatně. Umístili se na krásném 3. místě. Všichni závodníci byli náležitě odměněni medailami, pohárem a diplomem.

OPERACE POLSKO *Šimon Hudec*

Ve dnech 1. – 8. 9. 2023 se uskutečnil každoroční výměnný pobyt se studenty lesnické školy v polské Bělověži. Exkurze se zúčastnilo šest vybraných studentů: Jan Dolejš, Jan Dejčmar, Šimon Hudec, Petr Nusko, Adam Sova a pěťici kluků zdobila Anna Vacínová. Druhou část výpravy tvořili kantoři Mgr. Eva Schrollová, Ing. Tomáš Francálek, hajný Roman Povolný a také sponzoři Aleš a Standa, kterým tímto velice děkujeme, a v neposlední řadě pan Drnek, který nám dělal průvodce a překladatele.

V den příjezdu – v sobotu večer – nám již nezbývalo moc sil ani času, alespoň jsme si však mohli užít soukromou prohlídku školy a porovnat jednotlivé vyučovací předměty u nás a u našich polských přátel.

Druhý den nás čekala návštěva Bělověžského národního parku a jeho muzea, které dříve sloužilo jako carský palác. Přesun k muzeu a následně po parku se měl uskutečnit na kolech a z toho měli někteří členové naší výpravy strach. Jízda na kole se ale nezapomíná a tím pádem jsme to všichni ve zdraví zvládli. Mohli jsme zde vidět jasan, který již dosáhl svého objemu neuvěřitelných 40 m³, spadlé kmeny o průměrech dvou metrů, které díky rozkladačům mizely rychlostí až dva centimetry za rok. Co ovšem pro nás bylo změnou a zajímavostí, neviděli jsme zde naopak žádný buk.

V pondělí byla v plánu návštěva dalšího carského místa, avšak tentokrát nádraží, odkud car jezdil do paláce, a na tomto nádraží také jeho loveckého salónek, kde byly k vidění některé trofeje a portréty. Odpoledne jsme vyrazili s hraniční stráží k nedalekému plotu, který chránil hranice před emigranty. Tak jako u nás byla železná opona, tak zde mají deset metrů vysoký nerezový plot s ostnatými a signálními dráty. Tak jako u nás byli pohraničníci, tak zde máte stráž granicznu, která je připravena zasáhnout do dvou minut od poplachu, jakmile někdo nelegálně překročí hranici. Večer nás čekal lov

v přilehlých bělověžských lesích. Spousta z nás si mohla vychutnávat hlasy říjných jelenů, někteří dokonce i vytí vlků.

Čtvrtý den jsme měli před sebou nejprve dlouhou cestu, výprava totiž směřovala dále na sever Polska. Příští zastávka Wigierski Park Narodowy. Po příjezdu na místo nás čekal krátký film následovaný prohlídkou parku. Ovšem nejlepší část dne byla jízda po řece na kajaku. Tedy do té doby, dokud vedoucí loď neselhal a nepočkala na ostatní, kteří se pak museli vracet proti proudu zpět. Večer jsme si zkusili křišťálově čistou vodu v jezeře Wigry a celý den zakončili společným posezením.

Nazítří jsme navštívili muzeum národního parku a přilehlého kláštera u jezera. Poté nás čekala cesta do luštírny, kde bohužel nastala komplikace. Polský samochód se porouchal a polovina naší družiny byla nucena zůstat na odpočívadle. Zbytek pokračoval dále a po prohlídce luštírny jsme se vraceli zpět do Bělověže.

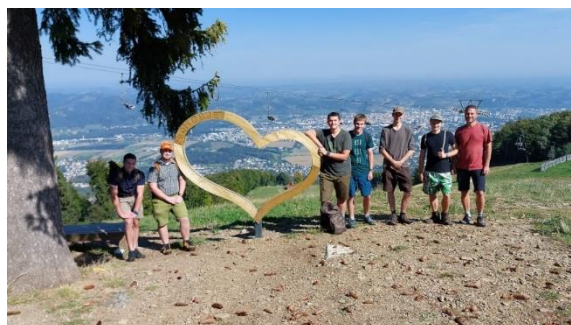
Předposlední den byl ve znamení vědy, dieselového motoru a steaku. Začínali jsme vědou, tedy návštěvou výzkumného ústavu, kde jsme mohli například vidět lebku zubra a spousty dalších živočichů. Odpoledne jsme se přesunuli k dieselovému motoru, a to v podobě projíždky úzkokolejkou po krajině. Tato úzkokolejka zde sloužila za první světové války k dopravě dříví. Po projížďce následovaly poslední vycházky na lov s průvodci. Našemu Honzovi Dejčmarovi byla přízeň Diana nakloněna a podařilo se mu ulovit tři kusy psíka mývalovitého. A závěr večera byl opravdu kouzelný a přátelský. Sešli jsme se v jedné krásné restauraci, kde nám bylo dopřáno ochutnat steak ze zubra a další dobroty. Večerem zněly písně, smích a všichni jsme si to užili.

Sedmý den už nás čekalo pouze seznámení s průběhem výuky v partnerské škole a poté cesta zpátky domů. Věřím, že jsme si všichni tento zájezd velmi užili a našim mladším spolužákům posíláme vzkaz: „Učte se a pojedete taky, Darz Bór!“

SLOVINSKO *Štěpán Bače*

Poslední týden v září jsme se jako žáci 3. ročníku vydali na výměnný pobyt ke spřátelené škole Lesarske a Gozdarske ve slovinském Mariboru.

Celý týden jsme měli nabitý program plný zajímavých poznávacích výletů. Vyzdvihl bych výlet související s životem Franjo Pahernika, kde jsme byli seznámeni se šetrným způsobem lesního hospodářství, se způsoby těžby a způsoby obnovy. Mimo jiné jsme si u přátelské diskuze zastříleli z malorážky a brokovnice a ochutnali jsme pečené kaštany. Vyšli jsme si na dominantu mariborského okolí – horu Pohorje. Ale náš pobyt nebyl jen o lesařině. Krom návštěvy hlavního města Ljublany jsme se vykoupli v Jaderském moři. Slovinští kolegové nejenže nám připravili bohatý a vskutku zajímavý program, ale přesvědčili jsme se i o dobré kuchyni a slušném ubytování.

LETNÍ ŠKOLNÍ VÝPRAVA DO SKANDINÁVIE

Naše dobrodružná cesta začala v Písku v sobotu 1. července v 9 hodin ráno, kdy jsme se se spolužáky nalodili do autobusu. A vydali se na cestu do polského přístavu Świnoujście, kde na nás čekal trajekt, který nás ve večerních hodinách převezl přes Severní moře do švédského Ystadu. Už na trajektu jsme měli velmi příjemný zážitek hned na začátku naší plavby. Ze zádi trajektu jsme někteří z nás pozorovali krásný a velkolepý ohňostroj, který byl součástí nedaleké polské zábavné poutě. Ohňostroj ve tmě krásně vynikal a pestrými barvami nasvětloval zád našeho trajektu. Po osmi hodinách strávených na trajektu jsme se konečně vylodili ve Švédsku a s naším autobusem jsme se vydali na první zastávku, kde na nás čekaly skalní rytiny z doby bronzové ve městečku jménem Tanum. Dále jsme pokračovali do městečka Strömstad, kde jsme se nalodili na výletní loď, která nás vzala na vyhlídkovou plavbu na ostrov Koster. Ostrov jsme si prošli a měli jsme příležitost se vykoupat v Severním moři, na malé pláži s krásným výhledem

na otevřené moře a skalní útvary. Potom, co jsme dopluli zpátky do Strömstadu, jsme se vydali na cestu do hlavního města Norska Osla, kde jsme strávili naše dvě první noci. Hned večer po našem příjezdu jsme si šli projít Oslo. A dát si pořádné jídlo. Druhý den jsme navštívili nejznámější památky Osla. Večer jsme se sami mohli projít po městě a toho jsme náležitě využili a šli jsme se vykoupat do fjordu. Cestou ke švédským hranicím jsme se zastavili u norských skokanských můstků a pokračovali jsme do

oblasti zvané Finský les, kde nás čekala celodenní túra k menšímu ledovcovému jezeru. Po náročné túře jsme přešli do norského Gjøviku. Naše ubytování se nacházelo nedaleko betonového koupaliště se skokanskými můstky. Samozřejmě jsme museli koupaliště, které bylo opravdu studené, a skokanské můstky otestovat. Hned ráno jsme vyjeli směrem k největšímu norskému lesnickému muzeu v Elverumu. Jeho nedílnou součástí byl parčík se starým norským skanzenem a výběhy pro domácí zvířata. Naše další ubytování bylo v oblasti norského Trysilu ve skandinávské přírodě a ještě ten večer jsme se s přáteli vydali na procházku k nedalekému jezeru, kde byla opravdu velká hejna komárů. Naše výprava pokračovala přes švédské hranice do národního parku Fulufjället.

Procházeli jsme nádhernou švédskou přírodou ke krásným vodopádům a následně ke smrku s nejstarším kořenovým systémem, starým 9500 let. Noc jsme strávili v Rättviku, v chatičkách u golfového hřiště. Následující ráno jsme vyjeli k hlavnímu městu Švédska Stockholmu se zastávkou ve vikingské Uppsale, kde se nacházela katedrála s bohatou výzdobou a hrobkami skandinávských králů. Nemalý kousek od katedrály se nachází Univerzitní knihovna Uppsaly,

kde se nacházejí i Švédy ukradené české spisy. Nemohli jsme vynechat starou část Uppsaly, kde se nachází pohřebiště vikingských králů. Následující noc jsme strávili v nedalekém městečku na kraji Stockholmu. Hned ráno jsme navštívili Vasamuseum, kde se nachází dochovaný skelet

námořní lodi ze 17. století, která se potopila při své první plavbě roku 1628. V centru Stockholmu jsme prošli všechny významné památky včetně Stockholmské radnice, ve které se udělují Nobelovy ceny, a viděli jsem také výměnu hradní stráže. Byla to opravdu podívaná, něco tak neuvěřitelného se jen tak nevidí a rozhodně to stálo zato. Po dlouhém unavujícím dni jsme dorazili na náš poslední nocleh v Ljungsbro. Zbytek večera jsme strávili se svými spolužáky na procházce v tomto městečku. Náš poslední den ve Švédsku jsme zakončili návštěvou muzea Husqvarny, kde jsme si mohli prohlédnout historii firmy, od samých počátků až do dnešní doby. Po prohlídce muzea jsme se vydali na dlouhou a vyčerpávající cestu zpět do naší rodné země, do Čech. Náš večerní trajekt na nás čekal v dánském přístavu jménem Gedser, odkud jsme se vydali na zhruba dvouhodinovou plavbu do německého Rostocku. Pak už nás jen čekala cesta přes Německo do Česka. Někteří z nás cestou vystoupili v Praze a někteří pokračovali dál do Písku, kam jsme dorazili kolem 11. hodiny dopoledne. Byla to krásná, občas náročná a rozhodně záživná výprava, na které jsme poznali spoustu nových míst, měst a věcí, na které nikdy nezapomeneme. Společně zážitky si určitě budeme vyprávět celý život.

Jana Svobodová, Eliška Jirásková, Viktorie Vacířová

ROZHOVOR SE STUDENTKOU FLD V PRAZE

KRISTÝNOU AJCHLEROVOU

Pro aktuální číslo Samorostu jsme se rozhodli vyzpovídat Kristýnu Ajchlerovou, absolventku naší písecké lesárny a nyní studentku Fakulty lesnické a dřevařské v Praze.

Proč sis vybrala právě FLD v Praze?

Chtěla jsem se i po střední škole dál věnovat lesnictví, takže to byla taková logická volba. Do Prahy směřovalo i více lidí, které jsem znala, takže kam budu pokračovat, jsem měla rozhodnuté hned.

Popsala bys nám život na vysoké třemi slovy?

Učení, zábava, zkušenosti.

Byly pro tebe začátky hodně těžké?

Začátky byly určitě náročné. Pro mě to byl i život na koleji, který jsem do té doby nikdy nezažila. Zvyknout si celkově na to, jak funguje VŠ, může být ze začátku trochu náročné, hlavně se naučit trochu pracovat s časem a umět si vše rozvrhnout, hlavně zkoušky. Člověk si ale rychle zvykne, protože ve škole vám vše vysvětlí a po prvním semestru už víte co a jak.

Jaké jsou největší rozdíly mezi střední a vysokou školou?

Určitě je to volnost, se kterou pracujete tak, jak chcete vy. Na VŠ už je jen na Vás, jak si navolíte termíny zkoušek o zkouškovém, jestli budete chodit na všechny přednášky. Je určitě potřeba být i více samostatný.

Překvapilo tě na vysoké něco, o čem jsi předtím nevěděla?

Možná jen to, kolik je vlastně možností k vycestování v rámci studia a určitě kampus ČZU v Praze, ve kterém je stále co podniknout a kde se učit. Zklamáním trochu bylo to, že není možné si v rámci studia navolit a vybrat předměty, které studujete.

Chybí ti někdy střední škola?

Beru to určitě jako kapitolu, která mi dala hodně zkušeností do života, ale je málo věcí, o kterých bych zpětně dokázala říct, že mi chybí.

Myslíš, že tě naše střední škola dostatečně připravila na vysokou?

Myslím si, že ano. Ať už si v sobě uchováte spoustu znalostí ze střední školy, nebo si pamatujete jen pár základů, často potom na vysoké škole zjistíte, že dokážete dobře chápat souvislosti a znáte spoustu věcí z praxe, což vám určitě pomůže.

Jsou viditelné rozdíly mezi studenty z gymnázií a z odborných škol?

Studenti lesnických škol mají určitě výhodu v odborných předmětech a celkově v pochopení učení jako celku. Na různých praxích a výjezdech do lesa už má člověk nějaké základy, ale studenti gymnázií mají zase náskok v jiných předmětech, kterými člověk musí také projít.

Jde kombinovat se studiem i brigáda?

Určitě ano. Většina mých spolužáků včetně mě má při studiu brigádu. Moje první brigáda na VŠ se tematicky týkala botaniky a určitě se dá najít cokoli i v Praze v rámci oboru. Spousta nabídek na brigádu je i ze strany fakulty.

Co bys vzkázala těm, kteří se právě hlásí na vysokou školu?

Přeji hlavně hodně štěstí u přijímacích zkoušek, a ať už bude vaše cesta na jakoukoliv vysokou školu, přeji také, abyste si vybrali správně a byli spokojení. Jděte si hlavně za tím, co vás opravdu zajímá a baví. Pokud byste se potřebovali poradit ohledně studia na Fakultě lesnické a dřevařské v Praze, určitě mě můžete kontaktovat a budu se snažit poradit.

Rozhovor vedla Kočí Lucie

SVATOVÁCLAVSKÉ TROUBENÍ

Dne 28. 9. 2023 se na Kladské konalo Svatováclavské troubení. Letos se jednalo už o 28. ročník této tradiční akce. Slavnost spočívá v předání úcty ulovené zvěři, po myslivecku tuto tradici nazýváme výřad. Vždy to osloví nejen myslivce, ale i část veřejnosti, která nemá s myslivostí nic společného. Jak většina z nás ví, myslivost je spojena s trubačstvím, takže každý rok na akci samozřejmě nechybí profesionální trubačský doprovod. Celý ceremoniál se koná v areálu historického loveckého zámečku. Na této akci pomáhali žáci naší školy Jan Trepka, Lukáš Vokurka, Jan Kandler ze 3. A a Jiří Záruba z 1. A.

Jan Trepka

EKOLOGIČTÍ AKTIVISTÉ Z NĚMECKA

„Ekoaktivisté“, pod tímto pojmem si většina z nás představí neustálé rozepře, přilepování se ke zdem či zemi nebo ničení památek, ale jak tomu doopravdy je a o co usilují ekologičtí aktivisté?

Německo chce do roku 2045 zcela vynechat fosilní paliva, to je například hnědé uhlí, a být tak klimaticky neutrální zemí. Bohužel do naplnění tohoto plánu mu vstoupila rusko-ukrajinská válka a bez přísunu ruského plynu vznikla větší spotřeba právě zmiňovaného uhlí. To pobouřilo klimatické aktivisty, kteří naléhají na vládu, aby splnila pařížskou klimatickou dohodu, která zajišťuje udržení globálního oteplování pod hranicí 1,5 °C. Používají k tomu často nesmyslné donucovací praktiky, které blokují životy obyčejných lidí.

Častokrát se toto jednání nemusí vyplatit a vede ke konfliktu. Ekologičtí aktivisté z kontroverzního hnutí Poslední generace se dne 19. května chtěli přilepit k vozovce, aby nedovolili průjezdu. Tomu se ale vzepřeli řidiči aut, kteří jim v tom násilně bránili a odtahovali je pryč.

Jedna z nejnovějších událostí se stala 17. září. Aktivisté ze stejného hnutí poničili oranžovou barvou Braniborskou bránu, památku, a především jeden z hlavních symbolů Berlína. Nakonec byli zatčeni policií a jejich chování bylo negativně odsouzeno primátorem a politiky. Toto je jen jeden z mnoha případů, kdy jejich činy byly neuvážené a zcela nesmyslné. Kdyby se každý z aktivistů místo protestu aktivně podílel například na čištění přírody a sázení lesů, měly by jejich činy pozitivnější vliv jak na přírodu, tak na názor většinové společnosti.

Kristýna Makrlíková

POEZIE VÍTA NEDVĚDA

DUB

Sedí chlapec na kameni
A na píšťalu hraje
Nad hlavou má rudé mraky
Léto zvolna zraje

Rozhlédne se náhle vůkol
A ihned zavře hubu
Pouze nevěřícně zírá
Do starého Dubu

Je nanejvýš překvapen
Že strom se na něj dívá
Zatímco se koncem léta
Divukrásně stmívá

Jen na sebe zírají
A povídají zrakem
Dokud je noc nepřikryje
Svým havraním frakem

KRKAVCI NA PLOTĚ

Duby se hádají nažloutlým listím
Kohouti ze všech sil vzývají den
Kostel ční upřeně k ztraceným myslím
Ránem se roztříštil nádherný sen

Venku se setmělo
I když by nemělo
Nezbývá naděje
Když slunce zemřelo
Kterak se vyhnouti
Hněvu všech bohů
Svět sedí skrčeně
V zapadlém rohu

V nastalé temnotě s krkavci na plotě
Dotkne se ramene praotec strach
Děravá nebesa, přichází od lesa
Nevlídnou nicotou bezcitný vrah

V nastalé temnotě s krkavci na plotě
Archanděl připraví misky svých vah
Děravá nebesa, přichází od lesa
Sestoupil na zem a změní ji v prach

FOTOGRAF JAN DOLEJŠ

Podzimní (ne)klid

Když nastane podzim,
tak se nám zdá, jakoby
vše klidně a tiše uslo
a jediné, co žilo,
bylo křehký bavevně
listí.

Opak je ale pravdou.
Ani ti nejmenší
tvorové nezažalí
a připravují se
na zimní odpočinek.

Pro nás možná
nastává období
klidu. Pro ně
ale teprve
všechna práce
začíná.

Kristýna Makrlíková

© SAMOROST – studentský časopis Lesnické školy v Písku; číslo 2, rok 2023

Šéfredaktorka: Lucie Kočí Redaktorka: Marika Štěpánová

Podpora: mig

Autorem umělecké fotografie na titulní stránce je Jan Dolejš. Dokumentární fotografie v časopise jsou autorskými díly žáků a zaměstnanců školy. Fotografie ze Svatováclavského troubení (s. 11) je převzata z facebooku Trubači z Kladské, fotografie z článku Ekologičtí aktivisté z Německa (s. 12) pochází z webu <https://minutovezpravy.cz>.